

¶ *Quia sapientia, & fortitudo eius sunt.*

Idem, quia ipse est sapiens & fortitudinis
 Prou. 2. largitor: iuxta illud Prouerb. 1. Dominus
 Eccl. 1. dat sapientiã, & ex ore eius prudentia &
 Eccl. 1. scientia. Vnde Ecclesia. 1. Omnis, inquit,
 3. Ecl. 4. fapientia à domino Deo est. Et iterum:
 Iaco. 1. Fons sapientiæ verbum Dei in excelsis. Et
 Efdras capite quarto libri tertij: Abs te est
 domine fapientia & claritas. Et Iacobus

Apostolus primo capite canonicæ suæ:
 Si quis vestrum indiget fapientia, postu-
 let à Deo, qui dat omnibus affluenter: &
 non improperat: & dabitur ei. Sed pa-
 rum valet fapientia, nisi fuerit cum forti-
 tudine coniuncta. Quid tibi proderit fa-
 pientia, si quamuis intelligas, quid factu-
 rus sis, quidque te agere oporteat, non ha-
 beas tamen fortitudinem ad illud facien-
 dum? Ac quemadmodum sapiens à Deo
 est, ita fortitudo. Ideo ait Iob capite 12.
 Apud ipsum est fapientia, & fortitudo.
 Hoc est, ipse est, qui fapientiam tribuit,
 & fortitudinem.

¶ *Ipse mutat tempus & aeras.* Diuersa
 diuersis temporibus fuit iuxta Dei dispo-
 sitionem. Qui hodie est abiectus & infami-
 notatus, cras consequetur admirabi-
 lem nominis amplitudinem & celebra-
 tem. Contra verò qui hodie est in hono-
 re constitutus, in quem sunt omnium
 oculi coniecti, cras conicietur in carce-
 rem, & in dedecore & ignominia versa-
 bitur ex alto illustri gloria gradu præci-
 pitatus. Qui heri affluebant diuitiis, ho-
 die laborant egestate. Qui hodie seruus
 erat, cras regnum obtinebit. Qui modo
 erumnis opprimitur, postea gaudio per-
 fundetur. Qui nunc ridet, postea plora-
 bunt: qui modo plorat, postea ridebunt.
 Qui laudibus celebrantur, in silentio ia-
 cebunt: qui iacent in silentio, laudibus ce-
 lebrabuntur. Sunt æstus maris, modo ple-
 ni, modo vacui: sunt lunæ, quæ nunc cres-
 cunt, aut minuuntur. Quemadmodum
 ostrea & conchilia cum luna crescunt, pa-
 riter & decrescunt: sic homines cum tem-
 porum mutatione modo augentur, mo-
 do extenuantur. Sed non miremur, si quã-
 do aspexerimus, & reges regibus, & re-
 gna regnis succedere, quoniam mutabi-

lia sunt hæc, & diuino numine & prou-
 dentia gubernantur. Scala enim Iacob quæ
 terram ac cœlum tangebatur, est vt Theo-
 doretus ait, diuina prouidentia cœlum &
 terram coniungens: omnia enim in cœlo,
 & in terra Dei prouidentia reguntur. Ille
 qui omnia nouit, in cuius potestate sunt
 omnia, qui temperat rerum vices, scit,
 quid cuique tempori conueniat. Et vt ait
 Ecclesiastes: Omnia tempus habent, &
 suis spatiis transeunt omnia sub cœlo. Et
 Ecclesiast. cap. 17. A mane vsque ad ve-
 speram immutabitur tempus: Et liber Sa-
 pientiæ cap. 2. Vmbra transitus est tēpus
 nostrum. Illud est aduertendum voluisse
 iis verbis Danielem ostendere, somnium
 Nabuchodonosoris fuisse de regnorum
 mutatione & successione. alludicem ad
 statuum ex variis metallis cōstatam, quæ
 subito ruit, & perit.

¶ *Ipse reuelat profunda, & abscondita.*
 Ipse docet & aperit excelsa, & difficilia,
 humanum intellectum superantia. Vnde
 Iob ca. 12. Reuelat profunda de tenebris,
 & producit in lucem vmbra mortis. Et
 Apostolus cap. 2. prioris ad Corinthios.
 Nobis autem reuelauit Deus per spiritum
 suum. Potest quidem abscondita indica-
 re, quia ea cognoscit. Ideo sequitur: Et
 nouit in tenebris constituta. Hoc est, nihil
 eum latet etiam difficilimum intellectu,
 & hominibus omnino occultum. Per oc-
 cultum intellige tenebras inscientiæ, vel
 locum caliginosum tenebris ofusum. Tã-
 ta ingenij hebetudine laborant nonnul-
 li, vt existimarent: Deum non videre ea,
 quæ tenebris occultabantur. His veluti
 respondens psalmigraphus ait: Forsitan
 tenebræ conculcabunt me: subaudi, ita vt
 non videar à Deo? Profectò fallar, si hoc
 cogitauero: nã nox illuminatio mea, hoc
 est, quia nox vertetur in diem: & quæ no-
 cte hunt, apud Deum ita aperta sunt, ac si
 fierent meridie.

¶ *Et lux cum eo est.* Hoc est, ipse est fons
 lucis, omnia cognoscens, & quæ vult in-
 dicans, cui nihil est absconditum. Omnia
 videt tam occulta, quam perspicua, tam
 præterita, quam præsentia, quam futura.
 Vbi est, lux est: nam vt verbis vtat Apосто-
 li ca-

Genes.
Theod.

Eccle. 3.

Eccle. 18.

Sap. 2.

Iob. 12.

1. Cor. 2.

Pf. 138.

Iob. 12.

Similia.